



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عرض کردیم که بحث هایی درباره صبی وجود دارد، امروز بحثمان در این است که آیا عبادات صبی مشروعیت دارد یا اینکه فقط تمرینی می باشد؟

محقق در شرائع در بحث مواقیت الصلوة در این رابطه می فرماید: «الثانية الصبی المتطوع بوظيفة الوقت إذا بلغ بما لا يبطل الطهارة (از لحاظ سن بالغ شده) و الوقت باق یستأنف علی الأشبه و إن بقی من الوقت دون الركعة بنی علی نافلته و لا یجدد نية الفرض».

صاحب جواهر در ص ۲۶۱ از جلد ۷ جواهر ۲۳ جلدی بعد از ذکر این فرع محقق در شرائع فرموده علی الأشهر الأشبه باید نمازش را دوباره بخواند بلکه در مدارک گفته شده که فقط شیخ و برخی دیگر در این مسئله مخالف هستند زیرا در اینجا دو قول وجود دارد؛ قول اول اینکه عبادات صبی تمرینی است و قول دوم اینکه عبادات صبی امر دارد و مشروع می باشد که حتی اگر اینطور هم قائل شویم و بگوئیم عبادات صبی شرعی است و امر دارد باید ببینیم چه امری برای

عبادات صبی داریم؟ ایشان در ادامه می فرماید شکی نیست در اینکه «أقیموا الصلاة» و امثاله شامل صبی نمی شود زیرا لازم می آید لفظ امر «أقیموا» در دو معنی استعمال شود یعنی لازم می آید نسبت به بالغین در وجوب (حقیقت) و نسبت به غیر بالغین در مستحب (مجاز) استعمال شود و حتی اگر یک امر دیگری داشته باشد باز نمازی که خوانده کافی نیست زیرا هر امری مقتضی آن است که متعلقش را اتیان کند در حالی که این باب، باب تعدد اسباب است که مقتضی تعدد مسببات می باشد فلذا حتی اگر امر دیگری هم باشد باز باید نمازش را اعاده کند زیرا آنچه که اتیان کرده متعلق امری بود که مخصوص صبایا در قبل از بلوغ بود که بر استحباب دلالت داشت اما امر جدید مربوط به بعد از بلوغ است و بر وجوب دلالت دارد و امر مستحبی قبل از بلوغ مجزی از امر وجوبی بعد از بلوغ نمی باشد...
إلی آخر کلام صاحب جواهر که مراجعه کنید و این بحث را مطالعه کنید.

آیت الله خوئی در ص ۲۲۸ از جلد ۵ مستندالعروة در رابطه با عبادات صبی یک بحث اصولی را مطرح کرده و فرموده ما از این جهت می گوئیم عبادات صبی امر دارد و مشروع است که: «الأمر بالأمر بالشیء امر بالشیء» یعنی

عباداتش که صاحب جواهر مطرح کردند در اینجا نیز مطرح است که إن شاء الله تعالی از آن بحث خواهیم کرد .

خوب و اما روایات مربوط به بحثمان که باید مطالعه کنید در باب ۳ از ابواب أعداد الفرائض و نوافلها و ماینسبها در ص ۱۲ از جلد ۳ وسائل ۲۰ جلدی واقع شده اند که از آنها : « الأمر بالأمر بالشیء امرٌ بالشیء » استفاده می شود که آنها را مطالعه کنید تا روز شنبه إن شاء الله آنها را بخوانیم و مورد بررسی قرار بدهیم ...

والحمد لله رب العالمین وصلی علی

محمد آله الطاهرین

شارع مقدس به پدر امر کرده و پدر نیز فرزندش را امر به نماز می کند خوب در این صورت همان امر اول شامل عبادات صبی نیز می شود چرا که غرض امر دوم نیز این است که فعل محقق شود و امر خودش موضوعیتی ندارد به عبارت دیگر امر دوم فقط مبلّغ و پیام رسان می باشد و امر او طریقیّت دارد و واسطه ی در ایصال پیام می باشد و مفاد روایات نیز همین « الأمر بالأمر بالشیء امرٌ بالشیء » می باشد بنابراین عبادات صبی امر دارد و مشروع می باشد و حالا همان بحث صاحب جواهر مطرح می شود که آیا بعد از اثبات مشروعیت عبادات صبی ، فعلی که انجام داده مجزی می باشد یا نه ؟ که این بحث در خیلی از جاها ثمره دارد مثل صلاة میّت و صلاة استیجاری خواندن صبی .

خوب و اما صاحب عروة در بحث صلاة قضا در مسئله ۳۵ در این رابطه می فرماید : « مسألة ۳۵ : يستحب تمرین المميز من الأطفال علی قضاء ما فات منه من الصلاة كما يستحب تمرینه علی أدائها سواء الفرائض و النوافل بل يستحب تمرینه علی کل عبادة و الأقوی مشروعیة عباداته » .

محشین عروة در اینجا حاشیه ای ندارند یعنی کلام صاحب عروة را پذیرفته اند منتهی همان بحث اجزاء عبادات صبی بعد از مشروعیت